

Marta Straková

Riekanky

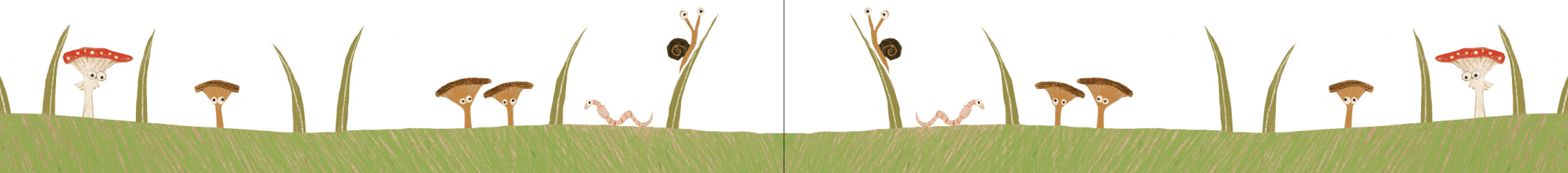
Ilustrácie: Eva Škandíková

Copyright © Marta Straková 2018
Slovak Edition © Ars Poetica 2018
Illustrations © Eva Škandíková 2018
Editor: Martin Solotruk
Produkčná koordinácia: Martina Straková
Jazyková redakcia: Jaroslav Hochel
Grafika & layout: Lívia Kožušková

ars'poetica®
international poetry festival
& publishing house

ISBN 978-80-89963-00-3

Jeseň	3
Hladný vrabec	4
Vrany	5
Agátový kvet	6
Čmeliak Čmelko	7
Ranná rosa	8
Nehlučná sova	9
Tulipán	10
Divá slivka	11
Smädná nezábudka	12
Meluzína	13
Jarná lúka	16

Jeseň

Ak na stromoch niet už lístia,
jeseň je preč, všetci zistia.
Neboja sa v mravenisku,
zo zásob si plnia misku.

Hladný vrabec

Skacká vrabec po chodníku,
hľadá každú omrvinku.
Dáva pozor pri tej práci,
či neletia ďalší vtáci.

Vrany

Vrany majú predtuchu,
cítia zmenu vo vzduchu.
Vtedy letia k ľuďom zas
ohlásiť im zimu, mráz.

Agátový kvet

V máji kvitne agát biely,
každá včela k nemu mieri.
Z kvetov sajú sladkej šťavy,
v úli robia z nej med zdravý.

Čmeliak Čmelko

K lúke letí Čmelko vážne,
kvety sa mu zdajú zvláštne.
Vždy, keď padne do peľu,
zaprášia mu košeľu.

Ranná rosa

Čože sa to blyští v tráve?
To si rosa sadá práve.
Briliantmi lúku zdobí,
všetky sú však iba z vody.

Nehlučná sova

Celkom ticho lieta sova,
korisť sa len ťažko schová.
Ak si v noci loví jedlo,
netreba jej pri tom svetlo.

Tulipán

Na záhradke pred domom,
má tulipán veľký zhon.
Jeho meno Jar už volá,
tak sa rýchlo tlačí zdola.

Divá slivka

V poli stojí slivka divá,
celá biela na jar býva.

„Krásna si jak mladucha,“
šepká vietor do ucha.

Smädná nezábudka

Nezábudka vlhko hľadá,
tam bude rásť, kvitnúť rada.
Pri vode, čo ticho žblnká,
pohladia ju lúče slnka.

Meluzína

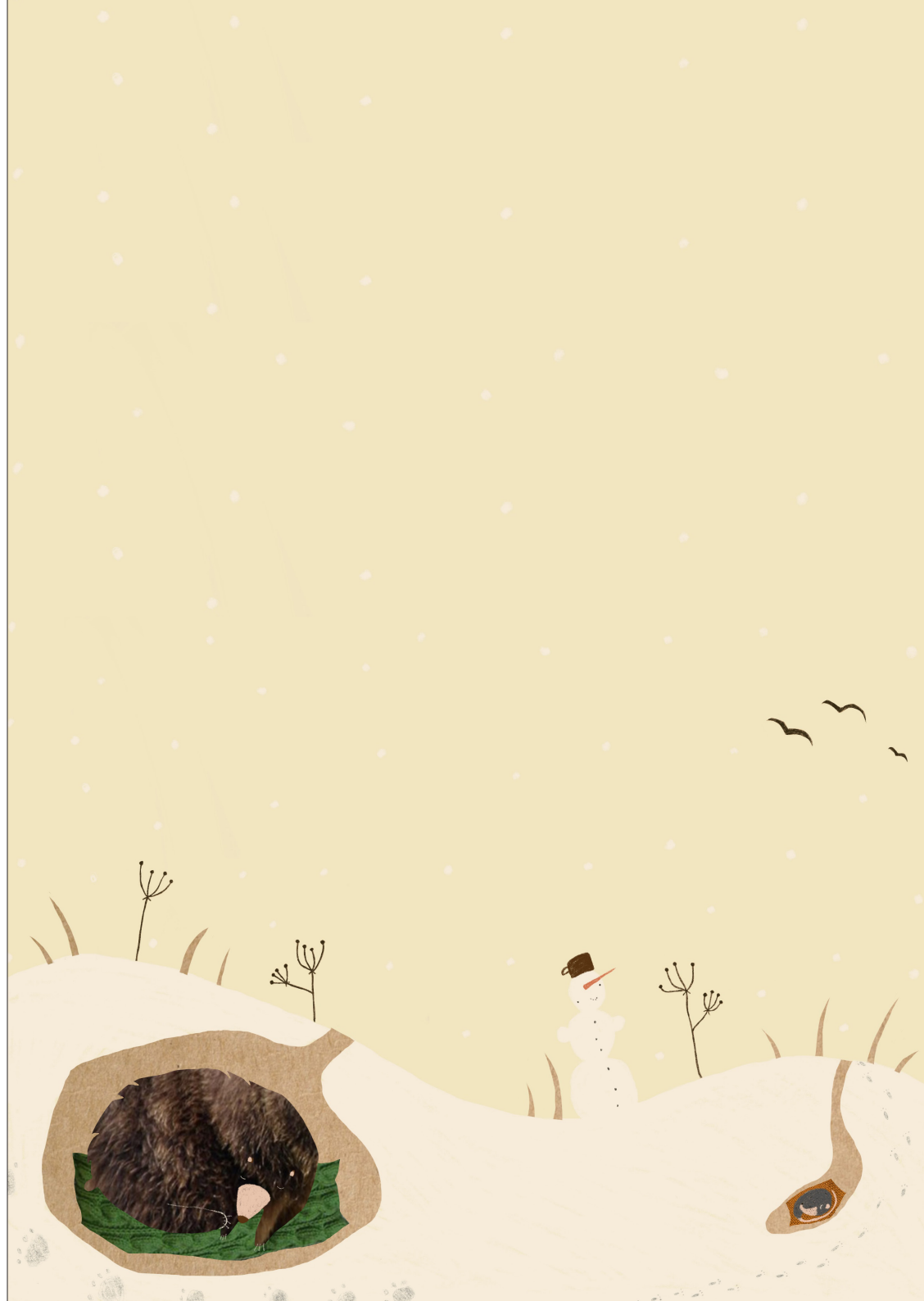
Zimný čas je veľmi krutý,
keď sneh plní všetky kúty.
Víchor kmáše vetvy stromov
a ľudia sa náhlia domov.

Dnu je teplo, žiaden zhon,
netreba ísť viacej von.
Za oknom však vločiek tanec,
na skle nájde cesty koniec.

Ale kto to teraz vzdychá
v komore, čo býva tichá?
Za komínom plače, kvíli
Meluzína v tejto chvíli.

Zablúdila v snežnej noci,
tu zbadala svetlo v domci.
Rýchlo k nemu kroky viedla,
snáď tam bude trocha jedla.

Kým sa nečas neutíši,
prečká ho dnu v teplej skrýši.
Pre snehovú fujavicu,
stratila aj rukavicu.

Jarná lúka

Oživa už jarná lúka,
na obdiv nám zlato núka.
To sú púpav nežné hlávky,
čo tak iskria v slnku z diaľky.

Slnečný deň teplom dýcha,
púpavy sú jeho pýcha.
Núkajú sa dievčencom:
„Upleťte nás do vencov!“

Vtáci štebot všetkým hlási:
„Kvety zdobia dievčat vlasy!“
Zelená je farba jari,
lúka šťastím len tak žiari.

Vo vánku sa tráva vlní,
vôňou kvetín vzduch je plný.
Šibal vetrík vôkol šepká:
„Takú krásu vidieť zriedka.“

ars'poetica®
international poetry festival
& publishing house

www.arspoetica.sk

